

ШУМЕНСКА ПОЩА

Вестникъ за културенъ и стопански напредъкъ на гр. Шуменъ и околността му

Редакторъ-стопанинъ: Д. РАДЕВЪ

Урежда комитетъ

Излиза всѣки присъственъ срѣда и събота
Годишенъ абонаментъ 80 лв. 6 месеца 50 лв. 3 месеца 30 лв.

ОБЯВИ: Търговски — 2 лв. кв. см. официални — 2 лв. кв. см.

Ред. и админ.—пл. „Ц. Борисъ“. Тел. 140.

239

брой

Честуването паметта на П. Воловъ

Това стана на 11 т. м. за значението на празненството писахме по-рано. Сега искамъ да пиша нѣколко редове за начина на отпразнуването. За последното нищо радостно, нищо промѣнено. На паметника на Воловъ едва се наброяваха 10-на души. Виждаха се само официалнитѣ лица: кметътъ, г-нъ Н. Стойчевъ, помощникътъ му—Н. Шамарджиевъ; обл. учил. инспекторъ, г-нъ П. Михайловъ; директора на мѣжката гимназия, К. Антоновъ, началника на Бълг. з. к. Банка—г-нъ Д. Петковъ и нѣколко представители на организации: Юрд. Панайотовъ пред-ль на др-то на бойцитѣ: М. Пенковъ председател на пенсионерското д-во: Ив. Халачевъ, председател на поборническото д-во „Сливница“ и зап. генералъ Д-ръ Б. Бояджиевъ, отъ д-вото „Черв. кръстъ“. Ако не бѣха споменатитѣ участници, а особено участието на ученицитѣ отъ II-та прогимназия „П. Воловъ“, клирътъ щѣше да остане самъ. Ученикъ отъ споменатата прогимназия произнесе подходящо слово. Изглежда, че само младежта може да обожава свободата и да разбира думитѣ родина отечество, сѣдба.

Затуй, може би, Атина се чудѣше какъ по-дълбоко да повѣрва въ безсмъртието на младостта.

По-рано се полагаха много вѣнци, а сега само единъ. Какво е това, ако не порицание на смъртта за роденъ край, смъртта за единъ свобода, за честъ, за правото на поробени? Днесъ, съ право казватъ нѣкои, трѣбва да питае птицитѣ и звѣроветѣ какво значи родина и какъ трѣбва да се тачатъ родолюбцитѣ.

Всичко се нивелира бързо и добива уставностъ и безъ съдържание. Дано, то отношение на насъ, не се сбжднатъ думитѣ на Боте, че днешния великъ моментъ е намѣрилъ предъ себе си едно мѣничко по-олѣние.

Свѣтътъ се вълнува и

Пазете народа!

Какъ и защо незная, но зная едно—де какви секти се явяватъ намиратъ мѣсто между нашия народъ. Язаятъ се и пакостятъ на народа, като майски брѣмбари надъ джба. Пакостно явление, но го имало и има го въ днешнитѣ така тежки времена. Въ миналото I-то Българско ханство, разни Богомили, психаети, манехи раздрусаха, распокѣсаха този добъръ народъ, та го блѣснаха въ пропастьта на Византийско робство близо 170 години. Напразно бѣха повика на презв. Козма, на Иогна Екзарха—да се вразумятъ народъ и водачи. Катастрофа!

Сега отъ дето се яви нѣщо д-разяжда, разстройва, намира мѣсто между Българина, като че този нещастенъ народъ е торъ на такива агенти. Въ нашия градъ—покрайнитѣ съ центъръ нѣгдѣ до „Слабъ Поповъ“ се я в и л и сектаити—петдесетници. В дачитѣ имъ—хора на държавна служба—та точно отъ държавното устройство и дисциплина излиза расстройството. Духъ светий ги осенявалъ и тѣ ржководени отъ това брѣтнѣтъ несвързани и примамливи фрази, които наивницитѣ взематъ за положителни нѣща. Трупатъ се и виятъ—како глутница, безъ да държатъ смѣтка за спокойствие и народно единение.

Чудно е! този духъ Светий да ли е вино, ракия или нѣкой наркотикъ та да обхваща индивида до побесняване! Нѣма ли тукъ здравъ умъ, да подири вразумението на тия нещастници чрезъ правдата, ако не разбератъ отъ това да дойде намѣстотъ си силата. Но трѣбва да не съществуватъ и да млѣкнатъ, за да не пакостятъ на народа.

За доброто на народа—държавнитѣ ржководни фактори, съумѣха да онищожатъ партиитѣ, сжщъ за доброто на този народъ трѣбва да се премахнатъ и онищожатъ тия Аекти, като Петдесетницитѣ, свденитиститѣ, Дъновисти и редъ други инородни иновѣрни вѣрвания, та да си остане единъ царъ, едно вѣроу—господствующъ та вѣра въ страната. Стига пазения, чрезъ тия пакостни секти. Който не е доволенъ отъ това да върви тамъ дето го вика вѣроуто му Муций

търси пространство. България е въ очакване на своя новъ исторически часъ. Историята върши своето дѣло само съ ония, които не се боятъ да гледатъ действителността и сж готови, като Воловъ, да умратъ подъ едно знаме.

Да бждемъ воловци, а не тѣлпа.

Една книга, която всѣки трѣбва да притежава

Излѣзълъ е първи свитѣкъ на книгата „Философско научна енциклопедия“ отъ Марко Марчевски съ послесловия отъ в дния нашъ изкуствоведъ Тодоръ Павловъ. Книгата е ценна съ това, че авторътъ е съумѣлъ да подбере и подреди по енциклопедиченъ редъ ония термини и названия, които се употребяватъ тѣй често въ философията, науката и изкуството и оттамъ въ живота и съ кратки, но изчерпателни и ценни обяснения да даде сжщността на въпроса. Всѣки интелигентъ, желаещъ да има поне малко познание за нѣща които тѣй често се споменаватъ, трѣбва да притежава тая книга. Напримѣръ ето отъ какво естество сж вложенитѣ въ нея философско—научни занимания:

1 Философскиятъ материализъмъ се характеризира съ следнитѣ основни положения: а) Противоположно на идеализма, който смѣта свѣта като зѣплощение на „абсолютната идея“, на „мировия духъ“ на „съзнанието“,—Фил. материализъмъ изхожда отъ положението, че свѣтътъ по своята природа е материаленъ, че многообразнитѣ явления въ свѣта представляватъ различни видове на движещата се материя. . . че свѣтътъ се развива по законитѣ на движението на материята и не се нуждае отъ чикакъвъ „мировъ духъ“.

„Материалистическиятъ свѣтъ означава просто разбиране на природата такава, каквато си е, безъ каквито и да било странични прибавки“.

„Вещественитѣ, чувствено възприеманиятъ свѣтъ, къмъ кой о принадлежимъ и самитѣ ние, е единствения действителенъ свѣтъ. Наше о съзнание и м слене, кождото свѣтъху—свѣтено и да изглежда, е продуктъ на вещественъ тѣлесенъ органъ—мозъка. Материята не е продуктъ на духа, а самиятъ духъ е само висшъ продуктъ на материята“. . . Не може да се отдѣли мисленето отъ материята, която мисли. Материята е субекта на всички измѣнения“.

Ясно личи, че енциклопедията нѣма за целъ „особенитѣ изгледи“ на нѣкакво търговско предприятие, а излиза съ отговорната задача да даде възможностъ най-крайно най-изчерпателно и най-прогресивно изясняния на нѣкои не отвлечени, а насжщни и актуални философско—научни въпроси.

Доставя се отъ книжарница „Новъ свѣтъ“, ук. „Екз. Изд.“ 34, София. Пощ. чековъ—тѣка № 1094. Цена 35 лева.

В В.

Известявамъ на почитаемитѣ си клиенти,

че премѣстихъ книжарницата си и представителството на радиоапаратитѣ

— „ТУЛАНЪ“ —

на главната ул. „СЛАВЯНСКА“ срещу военното кино.

Магазинътъ ми разполага винаги съ най-доброкачествени стоки, както и голѣмъ изборъ радиоапарати за токъ и съ батерии за селата.

Съ почитание: Дайчо К. Дайчевъ
Шуменъ — телефонъ № 15

г-ца Добринка Д. Иванова

г-нъ Димитъръ М. Николчинъ

СГОДЕНИ

11. юний 1939 година

Шуменъ

София

г-ца Веска Ат. Гичева

г-нъ Петко Ил. Раевъ

Бенчани на 4 того

Кумуваха семейство инженеръ Кжню Станоеви — Шуменъ

Явна благодарностъ

Изказвамъ благодарността си на младия, енергиченъ и дѣеспособенъ майсторъ—ржководител на химическата фабрика „Манчестеръ“ Петъръ Ив. Бояджиевъ за извършената отъ него работа, която ме премного задоволи.

Ето защо, като пожелавамъ на младия майсторъ—ржководител на химическата фабрика „Манчестеръ“ здраве, нека той и за въ бждеще задоволява и другитѣ граждани, които биха се явили при него за почистване, боядисване, боядисване по химически начинъ и изглаждане на костюми и пр.

гр. Шуменъ май 1939 год.

Александъръ Николовъ

Д-ръ Злати Дочевъ

Специалистъ по детски болести

се завърна и приема болни

„СИНИЯ САЛОНЪ“

дърни рекордъ на електрическото кждрене съ новата течностъ за трайно кждрене съ предпазителни вещества за косата! Превъзходно действие! Пази Косата!

„ВЕЛИНЪ-ИНТЕНЗА“

е специалната течностъ за добиване на особено трайни и остри кждри. Тя е особено приспособена за коситѣ, които мжно се кждратъ. Тя е незаменима за бѣли, сиви и руси тонове (цвѣтове).

„ВЕЛИНЪ-ИНТЕНЗА“

се изработва въ заводитѣ „ВЕЛА“ въ Германия отъ добри химици и подъ постоянния надзоръ на единъ ученъ специалистъ.

Съ почитание: Славчо Бояджиевъ—Шуменъ

Хроника

На 16 т. м. (петък) Рожденият ден на Престо-наследника Княз Симеон ще положат клетва всички войници от гарнизона на площада при лагера. По този случай ще има молебен въ който взема участие смъсеният хор „Родни звуци“.

На молебна ще бъде изнесена от сжщия хор за пръв път композираната за сгуния кантата на Н. Ц. В. Престо-наследника Кн. Симеон, от известния ниш композитор Александър Кръстев.

Шуменската инспекция на труда и о. о. съобщава за сведение, че съгл заповед № 675/3. VI. 1939 год. на Министерството на Т. П. и труда ще се започне събирането на втората задължителна годишна вноска от половината надница на всички организирани и неорганизиран работници, въ полза на Българския работнически съюз, за текущата 1939 год., съ срок до 30 юний 1939 год.

Всѣки работодател се задължава да удържи на всички суми съответните специални марки за чл. внос на Б. Р. С. Тия марки щ се залепят върху осигур. книжки на работниците. Удържките ще се правят възнаграждението на всички работници, независимо от продължителността на времето през което сж били заети на работа.

Съобщава се на гражданитѣ, че срока за доброволно изплащане втората третина от общинските данѣци е 25 юний. Поканват се гражданитѣ да се изтѣлжат до тая дата, за да не плащат лихви за закъснение.

Недоборитѣ от общинските данѣци за минали години не изплащат безъ лихви и глоби найкъсно до 31. X. 1939 год. Следъ тая дата се събират на общо осъзване.

Шуменската т.п станция съобщава на телефоннитѣ абонати, че абонамента за телефоннитѣ постове за второто полугодие отъ н. г. следва да се внесе до 30 т. м. включително.

На платилитѣ до 15. VII. т. м. абонамента ще се събира 10 на сто глоба следъ която дата постоветѣ имъ ще се акриват.

Съобщава се на Господа Гражданитѣ, които се ползват от водопровода на

низката зона, че отъ днес до второ нареждане, водата ще спира отъ 19 часа (7 ч. сл. обѣдъ) до 5 ч. заранята.

Замолват се гражданитѣ да се запасят за презъ това време само съ минималното количество вода, за да не стават разливяване на сжщата.

На 12 VI. т. г. въ 3.48 часа пжтншикия влакъ идеяки отъ София за Варна на ж. пжтната рампа по шосето Шуменъ — с. Дибичъ е блъсналъ волската кола пълна съ около 40 тенекии съ сирене, собственост на Братя Овчарови отъ гр. Шуменъ, карана отъ чирака имъ Ахмедъ Коджа Ахмедовъ. 29 год отъ с. Мадара идвайки отъ с. Дибичъ за Шуменъ.

Предната част на колата е съвършено разрушена. Волетѣ останали невредими, като Ахмедъ К. Ахмедовъ при падането се е леко контузилъ и изплашилъ, понеже е билъ заспалъ, въ време на злополуката.

Загубитѣ възлизат на около 10,000 лева.

Нашия добъръ приятел и абонатъ г. Димо Ивановъ — предприемачъ въ града ни е сговилъ дъщеря си Добринка за младия столиченъ адвокатъ Димитър М. Николчинъ, синъ на известния въ София предприемачъ — строителъ г. Матей Николчинъ.

Редакцията желае всичко хубаво на младитѣ годеници, а на родителитѣ имъ радостъ до насита.

Писахме веднажъ, че наистина общинската техническа власт не може да надникне навсѣкаде, но пъкъ трѣбва и самитѣ стопани да се осъзнаят. На много мѣста по улица „Царъ Освободителъ“, тротуаритѣ сж тѣй разнебитени, че при дъждовно врѣме всѣка плоча е под локвена и нѣма минувачъ, който да не се изпрѣска при стѣпкване и най нахално ще нарушае стопанитѣ. Има стопани, всички членове на семействата на които безъ изключение сж на държавна служба и влизат въ тоя домъ месечно десетки хиляди лева. Защо да не си поправят, или да ги поправи общината за тѣхна смѣтка.

На 12 т. м. 7 часо сл. обѣдъ било прегазено съ колело легето на Албертъ Ис. Сурджонъ — Тинко и детето на

Какъ пазимъ здравето?

Редъ мѣроприятия се правятъ въ страната и населениетѣ мѣста, за запазване здравето на населението и завардването му отъ епидемии. На хлѣбари, мѣсари, мѣкари, на всѣкаде се заповеда да се обличатъ чисто въ бѣло. Зибранява се ржче да се пипатъ продуктитѣ, а съ уредъ — за да не се замърсява артикула. Това е много добре!..

Има, баче, едно зло, което е шири предъ обществото, предъ властитѣ. Зло тѣй-голѣмо и пакостно, та би трѣбвало веднага да се изкорени — да не сжществува. Вѣхтошари цигани всѣки денъ викатъ по улицитѣ и купуватъ вѣхто. Да оставимъ отвари-телнитѣ имъ гласове, които силно лразнятъ, но какъ и отъ кого купуватъ? Завчера наблюдавахъ вѣхтошаритѣ — тия вечни гнезда на зарази, купуватъ отъ едно семейство: кровати, дрехи, завивки, дюшаѣи. Въ това семейство за нещата починаха 2 ма братя надъ 20 год. отъ т. б. с. и третия е боленъ — сега разбрали де е зло и това зло минава въ циганитѣ и тѣ го пренасятъ другаде. И наистина това е така страшно, че ми се струва тия цигани хвърлятъ бомба — запалватъ пожаръ въ домѣтъ дето продаватъ тия вѣщи. Властѣта знае де какви болни има, налага се отъ общъ интересъ за здравето на хората, да вземе силни и строги мѣрки. Да не остава парцалъ отъ това дето е лежалъ болния отъ тази, лоша болестъ, това пакостно явление ще се махне, но и на циганитѣ да имъ се забрани да викатъ и купуватъ такива вѣщи, ако ли имъ се позволява, трѣбва да минаватъ презъ дезинфекционна пещъ и да носятъ печатъ, че е минало отъ тамъ. Доброто е добро, когато стане на време

Муций

Несимъ Аврамовъ — Албертъ Несимъ Аврамовъ въ Еврейския кварталъ отъ младежа Данчо Христовъ — печатарски работникъ.

Въпреки предупреждението на бащата на първото дете да не кара лудешки той не обѣрналъ внимание и прегазва децата.

Не е зле подобни карания колела изъ града да се ограничатъ, като се следи строго отъ съответнитѣ органи и нито единъ случай да не остава безъ наказание.

Внимание!

Съобщавамъ на почитаемото гражданство че отъ 7 юний пренаехъ

Бръснаро-фризюрския Салонъ „СЕВИЛ“ на Борисъ Панайотовъ подъ Популярната банка, където се установявамъ да работя за въ бъдеще.

съ почитание: Георги В. Бъчваровъ

Автомобилно Транспортно Събирателно БЪЛГАРИЯ — Шуменъ

Търси госпожица за завед. станция (бикавачка) съ заплата, 1200 лв. месечно. Пресе 1) съ сръдно — незавършено образование, практика канцеларска, или да е била продавачка магазинъ. Желалющитѣ да подадатъ заявлението си на станцията ни Шуменъ отъ 8 — 11 и отъ 5 — всѣки денъ.

ОТЪ ДРУЖЕСТВОТО

СОФИЙСКИ ГАРНИЗО

ОБЯВЛЕНИЕ № 5

На 20 юний 1939 г. отъ 9 часа сутринта ваване най-износни цени за държавното съкровище: целарията на Шуменското градско даначно управление се произведе спазаряване по доброволно съгласие тавката на:

15,000 кгр. Ечимикъ съ приблизителна стойност 61,500 лв. за нуждитѣ на дружината за времето на томрий 1939 г.

Доставката е недѣлима.

Залогъ за правоучастие въ спазаряването се 10 на сто отъ приблизителната стойност на обекта.

Всички разноси по спазаряването на негогнѣхъ предприятие, публикация на обявлението и др. смѣтка на доставчика.

Ечимика ще се достави франко гара Преспа дни следъ получаване на съобщението на конкурсъ спазаряването е възложено върху него.

Настоящото съставлява нераздѣлна частъ отъ поемчи условия и описания приложени къмъ спазаряването преписка.

Сжщата може да се види всѣки присъствател и часъ въ канцеларията на Домакинството с. Върбица, а въ дена на спазаряването въ канцеларията на Шуменското градско даначно управление.

с. Върбица, 10 юний 1939 год.

Огъ Домакинството на Дружината

Спасовъ

Другарь

(продължение отъ брой 234)

за сънъ, той се простна изтежко на една малка синурна мотилка. Кучето го изгледа продължително, па сжщо така прилекна до него. Наоколо бурята все тѣй не преставаше да вие съ своятъ адски грохотъ и полеха, незабѣтвано мотна върху Димо една тънка бѣла мантия отъ бѣлъ, копринено блѣскавъ снѣжець. Мантията ставаше все подебела, а вѣтрѣтъ неспирно се блѣскаше въ стрѣмнитѣ склона.

Внезапно кучето скочи на крака, разтърси се и започна тихо гърлесто да ръмжи за да събуди господаря си. Това продължи известно време и то като видя че Димо не става, излезе излеко ржката му.

Гоплатъ влага опри ржката на Димо и той веднага се събуди, обаче цремата го на-

кара отново да сведе глава и се учесе. Очитѣ му морно примигнаха и той отново заспа. Дълго го гледа Бѣлчо какъ спи и най на края инстинкта на кучето го накара да действа. То лижеше господаря си, лаеше и най после успѣ да го събуди наново. Димо разтвори очи, разкърши се и се огледа наоколо. Дав умни очи го гледахъ. Наистина, той бѣше забравилъ Бѣлчо. А кичето го гледа още единъ мигъ и после съ престорено радостенъ лай се спусна напредъ.

—Е, да, Бѣлчо има право, трѣбва да се върви базимъ до каменоломницата, пъкъ после ще видимъ. И закъснелиятъ пжтникъ морно провлачи свойтъ крака, до като бурята все тѣй бѣснѣше и трупаше прѣспа връзъ прѣспа. Виялицата повдигаше луди хора отъ снѣгъ по стрѣмнитѣ и пречеше да се види на две крачки отъ предъ, а мозъкътъ, на Димо, упитъ отъ изпитиятъ алкохолъ, едва схващаше по-

ложението и само нѣкакво вътрешно чувство го подържаше буденъ и го караше да върви.

Наистина, калпаво време. Ехъ, мисли си той, да съмъ знаелъ хичъ да не съмъ пилъ, ама като не съмъ знаелъ... и главата клюмна на гърдитѣ му.

Така вървеше той и все това му се въртеше изъ главата — като не съмъ знаелъ...

—Пъкъ, дяволъ го взелъ, зашо ли въобще азъ пия? — Бѣлчо! изкрещя той внезапно, кажи кучето му, кажи зашо азъ пия, а — за кефъ нали? Бога ми глупавъ кефъ. Ето ти не си пилъ, трезвенъ си и крачката ти е твърда, не се олюлявашъ и си добре и не ти е спитъ, нали не ти се спитъ, а, кучето ми?

И продължаваше той да говори на кучето си все на тази тема, а пиянскиятъ му мозъкъ се бѣше унесълъ и решително отказваше да работи. Крачка по крачка, Димо

се приближаваше несъзнателно къмъ каменоломницата и единъ тъменъ силуетъ бавно изплува изъ здрача. Той смѣтно забѣлѣа нѣщо като постройка, въобрази си че се намира у тѣхъ си на кревата, изфѣфли неразбираеми слова и се отпусна въ единъ трапъ, където веднага заспа. Бѣлчо сжщо влезе въ трапѣтъ, прилекна до него и се отдаде на почивка. Тѣй се мина известно време, кучето си отпочина, скочи на крака и излязъ съ намерение да събуди Димо. Като не успѣ, то повтори предишнитѣ начини. Започна да му лиже ръцетѣ, лицето, взе да му дърпа палтото съ зъби, но Димо не се събуждаше. Паника обхвана вѣрното кучешко сърдце. Бѣлчо се засуети нервно наоколо, а после прилепи своето тѣло до Димовото, но все безъ полза. Очудено кучето наблюдаваше господаря си, климаше глава ту на една, ту на друга страна а после като че ли свѣтлина

прореза мозъкътъ разбра — умрѣлъ!! Охъ, нѣщо се ссърдцето на вѣрното то клюмна като оспасе Бѣлчо стана, посподаря си, помири се и заби носъ въ небето.

Ауууу... изви се вой надъ вѣоното понесе въ простора.

Ауууу... повтори този вой кучето влчката си обичъ. Която къмъ своятъ господаря всичката непоносима причинена отъ смъртъ.

И то продължи да безъ край, а плачевенъ вой се носеше въ смѣсваше се съ дивитъ на бурята и разказъ всички за безкрайната ксято дуцеше сръвѣрния другарь.

— Край —